

DEVELOPMENT OF SECTORAL REGULATION OF ACCESS AND SURVEILLANCE SYSTEMS IN THE SHADOW OF THE GDPR**A BELÉPTETŐRENDSZEREK ÉS A MEGFIGYELŐRENDSZEREK ÁGAZATI SZABÁLYOZÁSÁNAK FEJLŐDÉSE A GDPR ÁRNYÉKÁBAN**FÁBIÁN Péter¹**Abstract**

Nowadays, property protection is already unthinkable without electronic security devices and systems. We no longer have to think about complex, industrial systems, but simple security solutions with purposeful functionality have also appeared in the smallest flats and condominiums. Whatever the complexity of the solution used, they are used for detection and signaling in terms of their primary function, and increasingly for the evaluation, storage and management of data generated during the performance of previous tasks. Nowadays, simple plug & play cameras and other “gadgets” that can be ordered from the internet have become part of it. With the development of information technology, these tools have not only communicated with other IT tools and systems, but have become such tools themselves. They also process and store data while performing their function. In my study, I review and evaluate the development and current issues of regulation of the application and use of the two key security tools in the light of the provisions of the GDPR.

Keywords

Access control system, surveillance system
GDPR

Absztrakt

Napjainkban a vagyonsvédelem már elképzelhetetlen elektronikus biztonságtechnikai eszközök és rendszerek nélkül. Már nem csak komplex, ipari rendszerekre kell gondolnunk, hanem a legkisebb lakásokban, társasházakban is megjelentek az egyszerű, célirányos funkcionalitással rendelkező biztonságtechnikai megoldások. Bármilyen komplexitású legyen az alkalmazott megoldás, elsődleges funkciójukat tekintve érzékelésre és jelzésre szolgálnak, és egyre jellemzőbben az előző feladatok teljesítése során felmerült adatok értékelésére, tárolására és kezelésére. Napjaink részév lettek az internetről rendelhető egyszerű plug & play kamerák, egyéb „kütyük”. Az informatika fejlődésével már az ezen eszközök nem csak kommunikálnak egyéb IT eszközökkel és rendszerekkel, hanem maguk is ilyen eszközökké váltak. Funkciójuk betöltése során adatot dolgoznak fel és tárolnak is. Tanulmányomban a két meghatározó biztonságtechnikai eszköz alkalmazására és használatára vonatkozó szabályozás kialakulását és aktuális kérdéseit tekintem át és értékelem a GDPR rendelkezések tükrében.

Kulcsszavak

Beléptetőrendszer, megfigyelőrendszer
GDPR

¹ fabianpeter@topcopgroup.com | ORCID: 0000-0003-0640-6557 | Founder, Top Cop Group | Alapító, Top Cop Group

BEVEZETÉS

Munkám során alapvetően a magánbiztonság terén felmerülő kérdések kerülnek a fókuszba, a rendőrség, a közterület-felügyelet, egyéb hatóságok, a közösségi közlekedés szervezői stb. által alkalmazott biztonságtechnikai eszközökkel kapcsolatos szabályokra nem térek ki. Az értekezés elején nagyon fontosnak érzek 2 kardinális tényrt rögzíteni: Az egyik lényeges körülmény, hogy az informatikai, technológiai fejlődés gyakorlatilag korlátlan lehetőségeket biztosít az elektronikai jelzőrendszerek fejlesztésével, gyártásával foglalkozók számára. A másik – az előbbivel valamelyest összefüggő – sajátosság pedig, hogy nem létezik egységes, a vizsgálandó terület valamennyi szegmensét lefedő, vagy akár csak keretjelleggel bíró szabályozás: az, aki naprakész kíván lenni, annak a legváltozatosabb jogágak területére eső, nemritkán eltérő mélységű jogszabályokkal kell megismerkednie.

ALKOTMÁNYJOGI ALAPOK

A biztonság optimális szintjének elérése és tartós biztosítása egyszerre feladata a közösségnek és az egyénnek [1]. A magánbiztonság fogalma a rendszerváltást megelőző időszakban értelmezhetetlen volt, szocialista viszonyok között a gazdasági rend alapját „a termelési eszközök társadalmi tulajdona” jelentette [2]. Az 1989. évi XXXI. törvénnyel bevezetett alkotmánymódosítás nyomán nyert csak elismerést az elv, mely szerint „*a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül*” [3]. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény a Nemzeti Hitvallás című részében ugyanakkor már azt is leszögezi, hogy „*a polgárnak és az államnak közös célja [...] a biztonság, a rend [...] kiteljesítése*” [4].

A köztulajdon és a magántulajdon védelme, a közbiztonság és a magánbiztonság ilyenformán szorosan összefonódik, és ez további kötelezettségeket keletkeztet a jogalkotó számára: olyan módon kell szabályozni a magánbiztonság körébe eső tevékenységeket, hogy egyfelől biztosítva legyen az egyén számára a jog arra, hogy indokolt esetben megvédhesse saját magát és javait, másfelől kizárja annak lehetőségét, hogy e jog gyakorlása mások jogainak és szabadságának sérelmével járjon. Ebből következően a magánbiztonság kérdése elválaszthatatlan az emberi jogok és szabadságok témakörétől, különösképpen azért, mert a magánbiztonság körében (is) alkalmazásra kerülő eszközök között akadnak olyanok, melyek használata adott esetben érinti a polgárok személyiségi jogait [5]. Márpedig, miként azt az Alaptörvény deklarálja, mindenkit megillet a személyes adatok védelméhez való jog [6].

A VAGYONVÉDELEM JOGI KERETEI

Magyarországon a szocialista időszakban a vagyonvédelem egyet jelentett a társadalmi tulajdon védelmével, ennek egy sajátos eszközét jelentette az üzemrendészeti tevékenység, az ezt szabályozó 6/1988. (II. 12.) MT rendelet [7] egészen 2000. január 31-ig maradt hatályban [8]. Időközben elfogadták a vagyonvédelmi tevékenységet engedélyező – ugyanakkor a magánnyomozást kifejezetten tiltó – 24/1987. (VII.22) MT. számú rendeletet, mely a vagyonvédelem terén folytatható tevékenységek sorában kifejezetten nevesítette a biztonsági berendezések és rendszerek tervezését, készítését, felszerelését, karbantartását, javítását, és a mindezekkel összefüggő tanácsadás [9]. A magánbiztonság szervezeti, intéz-

ményi kereteit a személy-, vagyónvédelmi és magánnyomozói tevékenység szabályait meghatározó 1998. évi IV. törvény (a továbbiakban: VSzVMt.) teremtette meg [10]. Mind az 1988-as minisztertanácsi rendelet, mind az 1998-as törvény esetében igaz, hogy bár (viszonylagos részletességgel) meghatározta a hatálya alá tartozó foglalkoztatottak feladat- és jogkörét, ám megfigyelő-, jelző- és más hasonló berendezések telepítésére, alkalmazására vonatkozó szabályokat nem tartalmazott.

Ilyen szabályozási előzményeket követően fogadta el az Országgyűlés a többször módosított, jelenleg is hatályban lévő, a személy-, a vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozási tevékenység szabályait meghatározó 2005. évi CXXXIII. törvényt (a továbbiakban: SzvMt.) [11].

A továbbiakban külön-külön megvizsgálom, miként alakult az elmúlt három évtizedben az elektronikus megfigyelő rendszerek, a beléptető rendszerek alkalmazására vonatkozó és kiterjedő szabályozása.

BELÉPTETŐ RENDSZEREK

A beléptető rendszerek jelentik az egyik legmeghatározóbb szegmensét az elektronikai védelemnek, azt hivatottak biztosítani, hogy a védendő területre csak az arra feljogosított személyek léphessenek be. Ennek megfelelően három+ egy fő funkciójuk van: a belépni kívánó személy azonosítása; annak megállapítása, hogy az illető rendelkezik-e belépési jogosultsággal; végül az áthaladás szabályozása, és azzal kapcsolatos adatok rögzítése. A beléptető rendszer további funkciókkal is bővíthető, így – többek között – rendszámfelismerésre, munkaidő nyilvántartásra is szolgálhat [12].

Az Szvtv. rendelkezett az elektronikus beléptető rendszerek alkalmazásának feltételeiről, a törvény szerint ilyen rendszert csak azon esetekben lehet működtetni, ha a védett területre nem léphet be mindenki, csak az, akit a belépésre, ott-tartózkodásra jogszabály vagy a terület felett rendelkező erre feljogosított. A törvény meghatározta az elektronikus beléptető rendszer működésével kapcsolatban keletkezett adatok (a belépésre jogosultak személyes adatai, a belépés időpontja stb.) kezelésére, illetve törlésére vonatkozó szabályokat [13].

A GDPR rendelettel összefüggésben módosított SzVMt. igen lakonikusan rendelkezik az elektronikus beléptetőrendszereket illetően, pusztán csak annyit rögzít, hogy ilyen rendszer kizárólag a megbízóval kötött szerződés alapján és csakis akkor alkalmazható, ha a védett területre jogszabályi rendelkezés vagy a terület felett diszponáló személy döntése folytán az arra feljogosítottakon kívül más nem léphet be [14]. Az adatkezelésre, adatfeldolgozásra vonatkozó szabályokat – a kamerás megfigyelésnél tárgyaltakkal megegyezően – a megbízási szerződés, valamint a GDPR rendelet és az Info.tv. vonatkozó szakaszai tartalmazzák.

A beléptető rendszerek alkalmazása kiemelt jelentőséggel bír a sportrendezvények esetében. A sportról szóló 2004. évi I. törvény taxatív módon meghatározza azokat a kritériumokat, melyeket a rendezvényre belépni kívánó személynek teljesítenie kell, így például rendelkeznie kell az illetőnek érvényes belépőjeggyel, nem állhat sem alkoholos befolyásoltság, sem sportrendezvények látogatásától eltiltás hatálya alatt [15].

Ugyancsak feltétele a belépésnek, hogy az érintett tudomásul vegye: a rendezvény során kép- és hangfelvételt készíthetnek róla [16]. Ez utóbbi szabályt – egy sor más, szigorú rendelkezéssel egyetemben – a sporthuliganizmus elleni fellépés jegyében iktatták be a

sporttörvénybe 2011-ben [17]. A 2011. évi CIV. törvénnyel bevezetett módosítás 2013 júliusától kötelezővé tette a szervezők számára a fokozott- és a kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzéseken az egyedi azonosításra alkalmas beléptetési, illetve ellenőrző rendszerek alkalmazását, valamint a névre szóló belépőjegyek és bérletek értékesítésének kötelezettségét [18]. A 2014 júliusától hatályos törvénymódosítás pedig felhatalmazta a beléptetési rendszert alkalmazó szervezőt arra, hogy személyazonosításra alkalmas klubkártyát (úgynevezett szurkolói kártyát) vezessen be, és annak kiváltását kötelezővé tegye a rendezvényre belépni szándékozók számára [19]. A kártya biometrikus adatokból (például ujjlenyomat, vénalenyomat) generált kódok révén látja el a személyazonosító funkciót, és miután a rendszer össze van kötve a rendőrség által vezetett sportrendészeti nyilvántartással, így az azonosítás során egyértelműen kiderül, ha a belépés megtagadására okot adó körülmény áll fenn [20].

ELEKTRONIKUS MEGFIGYELŐ RENDSZEREK

Az elektronikus (praktikusan kamerával felszerelt) megfigyelő rendszerek olyan zártláncú televízió rendszerek, melyek képsorait kizárólag a hálózatba bekapcsolt tagok láthatják. A megfigyelő eszközök lehetnek beltéri vagy kültéri, fix telepítésű vagy vezérelhető kamerák, maga a megfigyelés lehet jelen idejű, melynek során az operátor a monitorokat figyeli, de megtörténhet egyidejűleg a felvétel rögzítése is, adathordozón vagy merevlemezzen [21].

Az elektronikus vagyonvédelem körében a kamerás megfigyelő rendszerek jogi szabályozása a legkiterjedtebb és kétségkívül ez az a téma, amely leginkább a közvélemény érdeklődésének homlokterébe esik: az, hogy egy tűzjelző rendszer felszerelésekor milyen jogszabályokat kell figyelembe venni, aligha foglalkoztatja az átlagembereket, ám az, hogy megfigyelhet-e valakit a munkáltatója munkavégzés közben vagy egy áruházi kamera rögzítheti-e a próbafülkében tartózkodókat, sokak számára érdekes lehet.

Az SzVMt. feljogosította a vagyonőrt vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszerek, [22]. azon belül is elektronikus megfigyelőrendszerek alkalmazására (térkamerás megfigyelésre), azzal a kitételrel, hogy ez utóbbira kizárólag magánterületen, valamint magánterületnek a közönség számára nyilvános részén van mód, és csakis abban az esetben, ha ehhez a megfigyelt személy – kifejezetten, illetve ráutaló magatartással – hozzájárult [23]. Az SzvMt. ugyanakkor tételesen meghatározta azt is, milyen adatkezelési célok érdekében lehet kép- és/vagy hangrögzítéssel járó elektronikus megfigyelőrendszert alkalmazni, e körbe tartozott az emberi élet, a testi épség, személyi szabadság védelme, a vagyonvédelem, a veszélyes anyagok őrzése, valamint a fizetési, üzleti, bank- és értékpapírtitok védelme [24]. Mindezek mellett az SzvMt. azt is kimondta, hogy a vagyonőr az elektronikus megfigyelőrendszerek alkalmazása során köteles az adatvédelmi törvény [25] előírásait betartani, és a megfigyelés tényéről, valamint az ezzel összefüggő, törvényben felsorolt körülményekről (a felvétel készítésének, tárolásának céljáról, jogalapjáról stb.) a közönséget megfelelő módon tájékoztatni [26]. A SzvMt. szigorú határidőket határozott meg a felvételek törlésére vonatkozóan: a felhasználásra nem kerülő felvételeket főszabály szerint a rögzítés utáni három munkanap elteltével kellett törölni, megsemmisíteni, speciális esetekben ez a határidő harminc napra, illetve hatvan napra emelkedett (például hatvan napig lehetett tárolni a felvételt, ha a rögzítés pénzügyi szolgáltatás védelmét célozta) [27].

2016. május 24-én lépett hatályba az Európai Unió általános adatvédelmi rendelete (GDPR), alkalmazását kétéves türelmi időszakot követően kellett megkezdeni [28]. Ezzel összefüggésben módosították az SzvMt. vonatkozó rendelkezéseit is. Így – 2019. április 26-i hatállyal – kikerült a törvényből az adatkezelési célokat tartalmazó taxáció és az adatkezelés időtartamát érintő időkorlát, e kérdéseket érintően a továbbiakban az adatkezelő jogsult dönteni, értelemszerűen a GDPR rendelet és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info.tv.) [29]. alapelveinek és szabályainak a figyelembevételével. Ilyen elv különösen az adattakarékosság, a célhoz kötöttség, a korlátozott tárolhatóság elve [30].

Elektronikus megfigyelőrendszer immár kizárólag magánterületen telepíthető és működtethető, a magánterület közönség előtt is megnyitott részén nem [31]. Éppen ezért a módosítás hatályba lépését követően azokat a kamerákat, melyek a közterület magánterületként használt részére voltak irányítva, le kellett szerelni, ez volt a helyzet például a közterületre kinyúló éttermi teraszokat, autóparkolókat megfigyelő kamerák esetében. Nem változott ugyanakkor az a rendelkezés, mely szerint nem alkalmazható kamerás megfigyelés olyan helyen, ahol az az emberi méltóság sérelmével járhat, a törvény által adott példalózó jellegű felsorolás szerint kiterjed a tilalom a mosdókra, öltözőkre, próbafülkékre, illemhelyekre, kórházi szobákra [32].

Ugyancsak kikerültek a törvényből a megfigyelés által érintett személyek jogaival összefüggő garanciális rendelkezések (mint amilyen például a megfigyelés tényére, az adatok kezelésének módjára vonatkozó tájékoztatási kötelezettség), az érintettek a továbbiakban az Info.tv. alapján érvényesíthetik az adatkezeléssel kapcsolatos jogait (előzetes tájékoztatóhoz való jog, hozzáféréshez való jog stb.) [33].

Ugyancsak az Info.tv.-ből következnek az adatkezelő kötelezettségei. Így – többek között – az adatkezelő köteles érdekmérlegelési tesztet lefolytatni, és a teszt eredményétől függően dönteni arról, üzemelteti-e a kamerát, illetve milyen időkorlát mellett kezeli a megfigyelés során keletkezett adatokat, köteles továbbá adatvédelmi hatásvizsgálatot lefolytatni, melynek során beazonosításra kerülnek az érintettek alapvető jogainak érvényesülését befolyásoló kockázatok [34]. Azt, hogy a vagyoni adatkezelőnek vagy adatfeldolgozónak tekintendő, a megbízási szerződésben határozzák meg a felek a GDPR, illetve az Info.tv. vonatkozó rendelkezései alapján. A gyakorlatban ez utóbbi megoldás a tipikus, a vagyoni örök jellemzően adatfeldolgozóként látják el az elektronikus megfigyelőrendszerrel kapcsolatos teendőket [35].

Speciális szabályok vonatkoznak a munkahelyeken, a társasházak közösen tulajdonolt részein, valamint a sportrendezvényeken folytatott kamerás megfigyelésekre.

Kamerás megfigyelés társasházban

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény releváns rendelkezései ugyan csak a GDPR rendelet átültetése során módosultak [36]. Változatlanul érvényes az a szabály, mely a közgyűlésnek az összes tulajdonos kétharmados bejegyző szavazatával meghozott határozatához köti a kamerás megfigyelés lehetőségét. Az adatkezelési célra, valamint a felvételek tárolására vonatkozó időkorlátok – hasonlóan az SzvMt.-hez – kikerültek a törvényből, az ezen kérdésekkel kapcsolatos döntések az adatkezelő kompetenciájába tartoznak, akit szintén terhel az érdekmérlegelési teszt, adatvédelmi hatásvizsgálat lefolytatá-

sának kötelezettsége. A kamera elhelyezésével kapcsolatos tilalmakat is tartalmaz a törvény. Így a kamerát nem lehet külön tulajdonban álló ingatlan ajtajára, ablakára irányítani, még akkor sem, ha az a közös tulajdonú, közös használatú részen van elhelyezve, továbbá nem folytatható kamerás megfigyelés a közös tulajdonú helyiségekben sem, ha a megfigyelés az emberi méltóság sérelmével járhat (ez a helyzet mosdó, illemhely stb. esetében) [37].

Kamerás megfigyelés munkahelyen

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) felhatalmazása alapján a munkáltató korlátozhatja a munkavállaló személyiségi jogait, így például a munkavállalót is érintő kamerás megfigyelést alkalmazhat, erre azonban kizárólag akkor kerülhet sor, ha ez a korlátozás „a munkaviszony rendeltetésével közvetlenül összefüggő okból feltétlenül szükséges és a cél elérésével arányos” [38]. A 2019 áprilisa előtt is létező szabályt a GDPR rendelet hazai jogba történő átültetésekor kiegészítették, az új rendelkezések tájékoztatási kötelezettséget írnak elő a munkáltató számára (például a megfigyelt területekkel, a szükségesség-arányosság teszt eredményével, az adatkezeléssel kapcsolatos munkavállalói jogokkal kapcsolatosan) [39]. Lényeges, hogy a munkavállaló kizárólag a munkatevékenységével összefüggésben ellenőrizhető, privát szférája a munkahelyen sem figyelhető meg. Ebből következően a „munkahelyi magánélet” szokásos helyszínein, így az ebédlőben, az öltözőben, a pihenésre szolgáló helyiségben kamera nem helyezhető el, a jogosulatlan kamerás megfigyelés, illetve e körülmény elhallgatása pedig adott esetben a munkavállaló rendkívüli felmondását megalapozó indokként szolgálhat [40].

Kamerás megfigyelés sportrendezvényen

A sportrendezvények során történő kamerás megfigyelés lehetőségét a 2011-ben, a futballhuliganizmus elleni fellépés jegyében tették lehetővé, ekkor még csak a sportrendezvény szervezőjét, illetve rendezőjét, a 2019 januárjától hatályos újabb módosítással pedig már az utazó sportszervezet képviselőjét is feljogosították arra, hogy a rendezvény helyszínén, továbbá szurkolói parkolóokban és a közterületnek a beléptetésre várakozó nézők által elfoglalt részén ilyen jellegű megfigyelést folytasson. E megfigyelés specialitását jelenti egyfelől az, hogy a kamerák rögzíthetők a szervező, illetve a rendező testén is, a másik sajátosság pedig, hogy a kiemelt biztonsági kockázatú sportrendezvények, valamint a fokozott biztonsági kockázatú labdarúgó rendezvények esetében a rendőrség határozza meg a kötelezően telepítendő kamerák számát, illetve a kamerák felszerelésének helyét [41]. Lényeges, hogy a kamerás megfigyelés tényéről és az adatkezelésről a nézőt többszörösen is tájékoztatni kell: a klubkártyán piktogram használatával, egyébként pedig szöveges formában kell az erről szóló hirdetményt elhelyezni a belépőjegyen, a bérleten, a sportlétesítményen kívül, valamint annak területén, a magyar nyelv mellett angolul is [42].

Láthatjuk tehát, hogy míg az SzVMt. alapján folytatott kamerás megfigyelések a jelenleg hatályos szabályok szerint közterületet még csak részben sem érinthetnek, addig a sportrendezvényeknél – ha azt a vagyonbiztonság és a résztvevők személyi biztonsága indokolttá teszi – az ilyen típusú megfigyelés kötelező jelleggel kiterjednek a közterület meghatározott részeire. Van egy másik lényeges különbség is az SzVMt. és az Stv. szerinti szabályozás között: az SzVMt.-ből a GDPR rendelet adaptálásával összefüggésben kikerültek a rögzített adat tárolására vonatkozó időkorlátok, nem úgy azonban az Stv. esetében. A sporttörvény értelmében ugyanis a szervező (rendező, utazó sportszervezet) köteles a rendőrség felhívásában közölt időtartamig, de legfeljebb hatvan napig megőrizni a felvételeket;

a rendőrség ilyen tartalmú felszólítást a rendezvény befejezését követő százhusz órán belül intézhet a kötelezetthez, feltéve, hogy az adatok tárolását büntető- vagy szabálysértési eljárás lefolytatása teszi szükségessé [43].

ÖSSZEGZÉS

A munkámban az elektronikus megfigyelő rendszerek, a beléptető rendszerek alkalmazásának és használatának szabályozását, e szabályozás időbeli alakulását tekintettem át a rendszerváltozást megelőző évektől kezdődően napjainkig. Vizsgálódásaim középpontjában az adatkezeléssel kapcsolatos jogszabályok álltak. A dolgozat témaköre több önálló, folyamatos átalakulásban lévő folyamat és kérdéskör érintettségével is rendelkezik. Fontos itt említeni, hogy az informatikai fejlődés révén nem csak korábban „vágy és álom” szinten megfogalmazott funkciókkal rendelkező „okos eszközök” széles palettájával bővült a biztonságtechnikai eszközök tárháza, hanem ezek ára mára olyan szintre lépett, hogy bárki számára elérhetőek, használatuk pedig annyira egyszerűsödött, hogy a hétköznapi emberek számára elterjedté váltak. Nem különben új lehetőségeket nyitva a magánbiztonság, a bűnüldözés és vagyoni védelem szegmenseiben.

Ezen folyamatokkal synergiikus viszonyban a technikai fejlődés azon ténszerűsége, hogy az információ adat szintű tárolása az informatikai eszközök révén egyre egyszerűbb és olcsóbb. Egyre több adatot használunk napi életünkben és tároljuk információ formájában valamilyen informatikai eszközön, kiváltképpen igaz ez a vizsgált biztonságtechnikai eszközök esetében. Ezzel párhuzamosan a társadalmi fejlődés révén az egyén és a társadalom egésze tekintetében- pontos az információ alapú társadalmiasodás miatt is- nagyon szenzitív és kényes kérdés lett az adatok kezelése, tárolása, használata és megismerése.

Ezen jelenség indikálta az a folyamatot, amelynek eredménye az ezzel kapcsolatos közösségi szabályozás az adatok védelmére, amely minden tagországra nézve egységesen kötelező érvényű, s amelyet GDPR néven ismerhettünk meg.

A kamerák által rögzített felvételekkel összefüggő adatvédelmi kérdéseket korábban az SzVMt. szabályozta, ám a GDPR 2018-as alkalmazásba lépésével a jogalapokat illetően számottevő változások következtek be, melyekre a magyar jogalkotó a személy- és vagyoni védelmi törvény deregulációjával reagált.

A szabályozás valós társadalmi igény látens szintű kielégítését szolgálta, a legmagasabb jogforrási szinten. Mint a minden reguláció, amely folyamatokat szabályoz, feladatokat ró a jogalkalmazóra és mindenkire, akire kiterjed. A vagyoni védelem tekintetében úgy érzem számos olyan korlátozó és szűkítő rendelkezést tartalmaz, amely az nem szolgálja a rendelkezés létrehozásának alapját jelentő társadalmi igényt, illetve más társadalmi értékek eredményes megvédését szolgálni hivatott módszerek eszköztárát, indokolatlanul korlátozza. Több esetben pedig csak értelmetlen, felesleges adminisztrációs terhet ró ránk.

Nem vitatható, hogy az információ alapú világunkban szükséges volt az adatok védelmének egységes szabályozása, azonban az elmúlt közel 5 év tapasztalati szerint, lassan időszerű lenne a rendelkezése áttekintése és aktualizálása.

FELHASZNÁLT FORRÁSOK

- [1] Berek Lajos (2014): Biztonságtechnika. Nemzeti Közszerológálati Egyetem, Budapest. 15.o
- [2] Takács Albert (2019): „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.” In: Patyi András (szerk.): Rendhagyó kommentár egy rendhagyó preambulumnól. Dialóg Campus, Budapest. 340. o.
- [3] 1949. évi XX. törvény a Magyar Népköztársaság Alkotmányáról. 1989.10.22-ig hatályban volt szöveg. 6. § (1) bek.
- [4] 1949. évi XX. törvény a Magyar Népköztársaság Alkotmányáról. Az 1989. évi XXXI. évi törvénnyel megállapított, 1989.10.23-án hatályba lépett szöveg. 9. § (1) bek.
- [5] Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) Nemzeti Hitvallás.
- [6] Takács (2019) i.m. 339–340. o.
- [7] Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) VI. cikk.
- [8] 6/1988. (II. 12.) MT rendelet a közületi szervek rendészeti tevékenységéről.
- [9] Kántás Péter (2007): A közrend elleni jogsértések természetéről. Doktori értekezés. Eötvös Lóránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Budapest.
- [10] 24/1987. (VII.22) MT. számú rendelet a vagyonvédelmi tevékenységről és a magánnyomozás tilalmáról 2. § (1) bek. a) pont.
- [11] 1998. évi IV. törvény a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamaráról.
- [12] 2005. évi CXXXIII. törvény a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól.
- [13] Berek (2014) i.m. 19.
- [14] Szvtv. 32. § Hatálytalan 2019.04.26-tól.
- [15] Szvtv. 32. § Megállapította: 2019. évi XXXIV. tv. Hatályos: 2019.04.26-tól.
- [16] 2004. évi I. törvény a sportról (a továbbiakban: Stv.) 71. § (1) bek.
- [17] Stv. 71. § (1) bek. g) pont. Beiktatta: 2011. évi CIV. tv., hatályos: 2011.09.01-től.
- [18] 2011. évi CIV. törvény a sporthuliganizmus jelensége elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról.
- [19] Stv. 72. § Megállapította: 2011. évi CIV. tv., hatályos: 2013.07.01-től.
- [20] Stv. 72/A. § Megállapította: 2014. évi XXVII. tv., hatályos: 2014.07.04-től.
- [21] Stv. 72/A. § (8) bek. Megállapította: 2019. évi CXXXV. tv., hatályos: 2019.01.07-től.
- [22] Takács (2014) i.m. 6. o.
- [23] SzVMt. 26. § (1) bek. e) pont.
- [24] SzVMt. 30. § (2) bek.
- [25] SzVMt. 31. §
- [26] 1992. évi LXIII. törvény a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról (a továbbiakban: Avtv.).
- [27] SzVMt. 28. § (2) bek. Hatálytalan 2019.04.26-tól.
- [28] SzVMt. 31. § Hatálytalan 2019.04.26-tól.
- [29] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről

- és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (EGT-vonatkozású szöveg) OJ L 119, 4.5.2016, 1–88. Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex%3A32016R0679>
- [30] 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról.
- [31] EU) 2016/679 rendelet 5. cikk.
- [32] SzvMt. 30. § (2) bek. Megállapította: 2019. évi XXXIV. tv. Hatályos: 2019.04.26-tól.
- [33] SzvMt. 30. § (3) bek.
- [34] Info.tv. 14. §
- [35] Info.tv. 25. §
- [36] Adatvedelmirendelet.hu: A GDPR-salátatörvény elfogadásával kapcsolatos főbb változások. 2019.04.12. Elérhető: <https://www.adatvedelmirendelet.hu/adatvedelmi-rendelet/a-gdpr-salatorveny-elfogadasaval-kapcsolatos-fobb-valtozasok/>
- [37] Hasonlóképpen változtak a lakásszövetkezetek esetében is a kamerás megfigyelésre vonatkozó előírások. 2004. évi CXV. törvény a lakásszövetkezetekről.
- [38] 2003. évi CXXXIII. törvény a társasházakról 25. §
- [39] 2012. évi I. törvény a munka törvénykönyvéről (a továbbiakban: Mt.) 10. § 2019. évi XXXIV. törvénnyel megállapított szöveg, hatályos 2019.04.26-tól.
- [40] Mt. 11/A. § 2019. évi XXXIV. törvénnyel megállapított szöveg, hatályos 2019.04.26-tól.
- [41] BH2014. 89.; Bankó Zoltán – Berke Gyula – Kiss György – Szőke Gergely László (2019): Nagykomentár a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényhez. Elérhető: Complex Jogtár
- [42] Stv. 74. § (1) bek. Megállapította: 2018. évi CXXXV. tv., hatályos: 2019.01.01-től.
- [43] Stv. 74. § (2) bek. Megállapította: 2018. évi CXXXV. tv., hatályos: 2019.01.01-től.